

Bilag 6

Under henvisning til *udkast til ungdomskommissionens betænkning II* angående adgangen til højere uddannelse samt til *betænkningen angående den handelsvidenskabelige undervisning* kan vi udtale, at vi principielt ønsker at støtte *danske studerendes fællesråd* i deres bestræbelser for at søge undervisningsafgifterne ved læreanstalterne afskaffet, men at vi under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende ved Handelshøjskolens drift, gerne vil fremhæve betydningen af, at de nuværende ejerforhold og den deraf følgende kontakt med erhvervslivet bibeholdes. Vi går derfor ind for, at studieafgifterne ved Handelshøjskolen bibeholdes, samtidig med at stipendiemidlerne forøges. Vi vil dog understrege nødvendigheden af, at der i væsentlig større udstrækning gives de studerende mulighed for at opnå stipendier, hvortil der må bemærkes, at det i ovennævnte betænkning foreslåede beløb, 10 000 kr., må anses for værende utilstrækkeligt, da det kun indebærer mulighed for at skaffe 7 studerende friplads på Handelshøjskolen i deres studietid.

De Studerendes Råd erkender fuldtud, at behovet for økonomisk støtte i studieårene ikke er det samme for aftenstuderende som for dagstuderende, hvilket bl. a. er foranlediget af,

at arbejdsgivere i vid udstrækning afholder studieafgifter, i flere tilfælde også boganskaffelser m. v. for deres studerende personale.

at de aftenstuderende må antages økonomisk at være bedre funderet end de dagstuderende.

På den anden side er rådet imidlertid af den opfattelse, at pensum m. v. til de forskellige eksaminer er så stort, at de aftenstuderende kun med de største vanskeligheder kan gennemføre studiet, fordi tiden til eksamensforberedelser er mere end knap. Selvom fornøden frihed uden løn kunne opnås hos arbejdsgiverne, ville de studerendes økonomi ikke kunne tåle en sådan belastning, navnlig da man er afskåret fra samtidig med studierne at have ekstraarbejde. Rådet kunne derfor tænke sig forhold indført, hvorefter den studerende i et passende tidsrum inden eksamen kunne opnå orlov hos sin arbejdsgiver mod, at der sikredes ham økonomisk støtte til eget såvel som til eventuel families daglige udkomme. Rådet kunne tænke sig at pege på statslån af mere langfristet karakter på linie med bosættelseslån og lignende allerede indførte hjælpeforanstaltninger.

København, den 20. februar 1951.
